

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2025, č. j.: OAM-793/ZA-ZA12-P09-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2025, č. j.: OAM-793/ZA-ZA12-P09-2025, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný rozhodl v rozporu s § 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a nedostatečně odůvodnil své závěry ohledně žalobcových obav ze situace v Kubánské republice (dále jen „Kuba“). Žalovaný si neobstaral relevantní a aktuální informace o zemi původu, nesprávně posoudil jeho obavy z politicky motivovaného pronásledování na Kubě a nepřihlédl k jeho individuální situaci ani k podmínkám tamního režimu. Podle žalobce byly splněny podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu i doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 téhož zákona, neboť mu v případě návratu do vlasti hrozí vážná újma v podobě nelidského či ponižujícího zacházení, pokud bude za své vycestování potrestán, což vzhledem k bezpečnostní situaci na Kubě nelze vyloučit. Žalobce rovněž uvedl, že X. Rozhodnutí žalovaného označil za nepřezkoumatelné, neboť opomenulo podstatnou část jeho tvrzení a nesprávně redukovalo jeho odchod z Kuby na ekonomické důvody a snahu o legalizaci pobytu, přestože jeho život byl velmi ztížen kvůli obavám z uvěznění. Dodal, že X., že mu znemožnil získat dobré zaměstnání, případně jakkoli vyjádřit nesouhlas s režimem. Poukázal současně na to, že X. zneužívá kubánský režim k omezování jeho práv.
3. Žalobce v žalobě současně poukázal na fungování kubánského režimu a jeho paralely s komunistickým režimem v České republice (dále jen „ČR“) před Sametovou revolucí. K fungování totalitního režimu na Kubě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 24. 11. 2022, č. j.: 8 Azs 283/2021-45 a na článek z webu britannica.com.
4. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný zrekapituloval skutkový stav věci a vyjádřil se k žalobní argumentaci. S žalobou nesouhlasí, protože nedokládá namítaná porušení zákona. Uvedl, že zohlednil žalobcem uvedené skutečnosti a k nim shromáždil relevantní a aktuální informace k situaci v zemi žalobcova původu. Rozsah zjišťování skutkového stavu dle žalovaného odpovídá předpokladům pro vydání rozhodnutí a rozhodnutí je patřičně odůvodněno.
6. Žalovaný neshledal důvody k udělení mezinárodní ochrany dle ustanovení § 12 písm. a), § 12 písm. b) ani § 13 zákona o azylu. Žalobci dle žalovaného nesvědčily ani důvody pro udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a a § 14b zákona o azylu.
7. Žalovaný dále označil zmíněné omezování žalobce na jeho právech pro X. za novou skutečnost, kterou již mohl uplatnit ve správním řízení. Obdobně žalovaný posoudil i tvrzení žalobce o životě v permanentním strachu z uvěznění a tvrzení X.
8. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu zjistil soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
10. Žalobce podal dne 16. 7. 2025 žádost o udělení mezinárodní ochrany (dále jen „žádost“). Při poskytnutí údajů dne 22. 7. 2025 sdělil, že je kubánské národnosti, nemá žádné náboženské přesvědčení, nikdy nebyl členem žádné politické strany ani skupiny a nebyl ani

nijak politicky aktivní. X. Ve vlasti naposledy žil X. Z Kuby vycestoval X. O mezinárodní ochranu nikdy nikde nežádal. Je zdravý a má pouze X. Vyloučil jakákoliv aktuální nebo v minulosti vedená trestní stíhání nebo odsouzení za spáchání trestného činu v ČR i v zahraničí. K důvodům podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že v poslední době je na Kubě velice nebezpečno, dochází tam podle něj ke krádežím a k přepadením. Dodal, že jsou tam kriminální skupiny především mladistvých osob, které ohrožují ostatní obyvatelstvo. V ČR by chtěl zůstat, protože X.

11. Dále je ve správním spisu založen protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 22. 7. 2025. Během pohovoru žalobce uvedl k důvodům vycestování, že jako každý mladý Kubánec chtěl opustit Kubu a mít lepší budoucnost. X., ale nyní se mu naskytla příležitost tu trvale zůstat. X. Vypověděl, že ve vlasti X. Na Kubě stále X. Popřel, že by měl ve vlasti před odjezdem nějaké problémy se státními orgány. Rovněž vyloučil, že by tam měl nějaké potíže kvůli rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Na dotaz, zda měl nějaké problémy s vycestováním z vlasti, odpověděl, že ne, že výjezd proběhl bez problémů. K bezpečnostní situaci na Kubě řekl, že v poslední době není možné bez obav jít večer ven, aniž by člověka někdo ohrožoval např. nožem a chtěl jeho telefon nebo peníze. Popsal, že se mu jednou stalo, že na ulici telefonoval X. a někdo mu chtěl vytrhnout telefon z ruky, ale nepovedlo se mu to. Podobný incident se měl stát i X. Prohlásil, že tím chce říct, že večer a v noci není vůbec bezpečné vyjít na ulici. S největší pravděpodobností člověka okradou o telefon nebo např. o zlatý řetízek. V jeho případě se přepadení obešlo bez násilí, ale ve většině případů, když člověk nechce telefon vydat, tak ho podle něj ohrožují nožem. Na dotaz, zda je v takovém případě možnost obrátit se na bezpečnostní složky Kuby, odpověděl, že policie tyto případy neřeší, protože se jedná o nezletilé a ty podle něj nejde potrestat. Dodal, že obdobná situace je dnes na celé Kubě. Dle jeho názoru to je způsobeno snahou snadno si vydělat peníze. Místní podle něj dokáží rozlišit turisty, které neokrádají, protože vědí, že policie je chrání. Řekl, že stát tuto problematiku aktuálně neřeší. Na dotaz, zda byl na Kubě kromě jím zmíněné obecné kriminality ještě něčím ohrožen, uvedl, že jiné problémy tam neměl. X. Svou ekonomickou situaci na Kubě popsal jako docela dobrou, musel ale X. Od svého pobytu v ČR očekává, že se naučí česky a uplatní zde své schopnosti. Na Kubě nemá možnosti, jak se pracovně realizovat, protože situace je tam složitá, stát na jednu stranu v ničem nepomáhá a na druhou stranu vše zakazuje. Taky by zde chtěl X. O jiné možnosti legalizovat si zde svůj pobyt jiným způsobem nevěděl. Na otázku, čeho se obává v případě návratu do vlasti, odpověděl, že se tam nechce vrátit. Dle něj tam není život, nic nefunguje, nejsou tam dostupné základní služby a zboží. Situace je tam podle něj hrozná, je nedostatek všeho.
12. Do správního spisu byly jako podklad založeny zprávy o zemi původu Kuba – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 12. 3. 2024, a Kuba – Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 2. 12. 2024.
13. Dne 15. 9. 2025 se žalobce dostavil k seznámení s podklady pro rozhodnutí. Možnost seznámení se s podklady a vyjádření se k nim odmítl. Nenavrhl doplnění dokladů ani neuvedl žádné další skutečnosti či nové informace ke své žádosti.
14. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí ze dne 8. 10. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany a § 32 odst. 9 zákona o azylu.
16. Soud ve věci rozhodl bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s.
17. Podle ust. § 12 zákona o azylu se *azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec*
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo*
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště*
18. Podle ustanovení § 23c zákona o azylu *podkladem pro vydání rozhodnutí mohou být zejména a) žádost o udělení mezinárodní ochrany a údaje k jejímu doplnění, b) protokol o pohovoru, c) přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství o státu jejího posledního trvalého bydliště.*
19. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
20. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu*
21. Žalobce prvně namítal, že žalovaný porušil povinnost zjistit stav věci bez důvodných pochybností a nedostal své povinnosti řádně odůvodnit své rozhodnutí. K těmto námitkám soud s ohledem na jejich obecnost po přezkoumání napadeného rozhodnutí uvádí, že žalovaný se zabýval všemi tvrzeními žalobce, v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav a přihlížel ke všem podstatným okolnostem. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah dospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobce nebyly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejích forem, žalovaný tento svůj závěr dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil. Soud tak dané námitky shledal nedůvodnými.
22. Žalobce dále považoval napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť žalovaný přehlédl obavy žalobce bez dostatečného odůvodnění. Žalobce se domníval, že byly dány

důvody k udělení azylu kvůli odůvodněnému strachu z pronásledování pro zastávání politických názorů. Současně tvrdil, že vzhledem k situaci na Kubě a fungování režimu nelze vyloučit hrozbu vážné újmy v případě návratu do země původu.

23. Soud připomíná, že žadatel musí v řízení o udělení mezinárodní ochrany nejprve tvrdit existenci důvodů relevantních z hlediska mezinárodní ochrany. Správní orgán je následně povinen zjistit skutečný stav věci v rozsahu důvodů, které žadatel uvedl. Není ovšem jeho úkolem za žadatele tyto důvody domýšlet (k tomu vizte rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2003, č. j.: 2 Azs 27/2003-59). Primárním zdrojem informací podstatných pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu je tak žadatel (srov. např. usnesení NSS ze dne 20. 6. 2013, č. j.: 9 Azs 1/2013-38, či ze dne 11. 12. 2015, č. j.: 5 Azs 134/2014-48). Žalovaný pak zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, které vycházejí z žadatelovy výpovědi v průběhu řízení o mezinárodní ochraně.
24. Žalobce žalovanému v žádném okamžiku správního řízení nesdělil, že by měl strach z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu či by mu hrozila vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu. Žalobce naopak v průběhu pohovoru výslovně popřel existenci potíží, kterým by čelil z důvodu rasy, národnosti, příslušnosti k sociální skupině, pohlaví, sexuální orientaci, náboženství či politických názorů. Vypověděl, že neměl před odjezdem ani při vycestování žádné problémy se státními orgány. Zároveň uvedl, že není politicky aktivní ani se o politiku nezajímá. Skutečnou obavu žalobce vyslovil ve vztahu k obecné bezpečnostní situaci a nedostatku základních potřeb v zemi původu. S ohledem na výše uvedené se soud neztotožňuje s názorem žalobce, který ve svém žalobním textu tvrdí předložení dostatečných azylových důvodů, ze kterých je patrná existence strachu z pronásledování či vážné újmy. Podstatou žalobcova strachu jsou pouze tíživé životní podmínky. Z této skutečnosti nelze dovodit azylově relevantní pronásledování ani hrozbu vážné újmy.
25. Žalobce v žalobě uvedl, že kvůli X. je pro něj obtížné si najít práci, nemá dostatečně finanční prostředky ke koupi jídla a hygienických potřeb. Z obdobného důvodu má žít v permanentním strachu z uvěznění, kdy nemůže ani jakkoli vyjádřit nesouhlas s režimem. Ani tato tvrzení nejsou v souladu s jeho výpovědí do protokolu k žádosti o mezinárodní ochranu, v níž žalobce uvedl, že jeho ekonomická situace byla na Kubě „docela dobrá“. Z žalobcovy výpovědi tedy soud neseznal, že by žalobce měl trpět obavou z uvěznění nebo byl X. jakkoli ze strany kubánských státních orgánů pronásledován. Tento závěr nemůže zpochybnit ani tvrzení X. Žádnou takovou událost ani netvrdil v rámci pohovoru, i když mu v rámci něj byla dána opakovaně možnost uvést svoje problémy s režimem a své obavy či ohrožení. Nutné je vzít v potaz také to, že žalobci byla na závěr pohovoru dána možnost sdělit další relevantní skutečnosti ohledně jeho obav, jakož i možnost vyjádřit se či navrhnout doplnění podkladů v rámci seznámení s podklady rozhodnutí dne 15. 9. 2025. Ani jedné příležitosti však žalobce nevyužil. Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2005, č. j.: 3 Azs 303/2004-79: *„Pokud žadatel o udělení azylu není vystaven žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů, resp. nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popř. takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., a to i přes skutečnost, že pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem, který zásadním způsobem diskriminuje a potlačuje opozici, resp. osoby zastávající politicky odlišné názory.“*

26. Žalobce dále namítal, že mu v případě návratu hrozí vážná újma v podobě nelidského či ponižujícího zacházení, bude-li potrestán za své vycestování. Současně v rámci žaloby odkázal na rozsudek NSS k uplatňování svévole nedemokratickými režimy. Tato námitka však taktéž nemůže obstát. Žalobce v pohovoru výslovně uvedl, že z Kubu vycestoval zcela bez problémů, nikdy neměl žádné potíže se státními orgány a žádný zásah proti své osobě nepopsal. Tvzení o hrozícím trestu se tedy v žalobě objevuje poprvé a je v rozporu s jeho vlastním sdělením učiněným ve správním řízení. Z informací o zemi původu založených ve spisu vyplývá, že neexistují právně zakotvené postihy za neúspěšnou žádost o mezinárodní ochranu či za samotné vycestování. Ačkoliv zprávy připouštějí možnost arbitrárních postihů v některých individuálních případech, ty se týkají především osob s výrazným politickým profilem, protivládních aktivistů či osob spadajících do režimem sledovaných profesních skupin. Žalobce však nebyl politicky aktivní, nebyl disidentem ani novinářem a netvrdil žádnou skutečnost, jež by jej činila srovnatelně rizikovou osobou. Rovněž skutečnost, že Kubu opustil legální cestou, jej řadí mimo okruh osob, na něž se vztahují tresty za nelegální opuštění země. Zprávy dále uvádějí, že v některých případech mohlo dojít k uložení pokuty, avšak v mnoha jiných případech k žádným postihům nedošlo, přičemž rozhodující jsou individuální okolnosti a profil dané osoby. U žalobce však nevyplynula žádná skutečnost, která by takové riziko konkretizovala. Lze proto i s ohledem na výše uvedené okolnosti uzavřít, že žalobcem tvrzené nebezpečí zůstává v obecné rovině, není individualizované a nepředstavuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu.
27. Pokud se týče obav žalobce z obecné kriminality a nedostatku základních potřeb, tak soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 16. 11. 2005, č. j.: 4 Azs 34/2005-60: *„Je sice možno pochopit, že dlouhodobá tíživá ekonomická situace stěžovatele v zemi, kde velká část obyvatel trpí chudobou, bez konkrétní perspektivy zlepšení, může vést až k rozhodnutí svou vlast opustit a pokusit se najít lepší životní podmínky jinde, obzvlášť když se tím zároveň vyřeší vybrocené osobní spory. Institut azylu však není a nikdy nebyl nástrojem k řešení takové situace. [...] Obecně lze za určitých okolností udělení azylu z humanitárních důvodů připustit i tehdy, uvádí-li žadatel potíže ekonomického charakteru. Vždy ale musí jít v tomto ohledu (např. co do míry postižení, délky jeho trvání atd.) o extrémní případ, který navíc má svůj původ v okolnostech relevantních z pohledu ostatních, standardních azylových důvodů. To znamená, že špatná ekonomická situace žadatele je následkem nebo průvodním jevem pronásledování státními orgány v zemi původu pro jeho politické přesvědčení, rasu, národnost, náboženství a podobně.“* (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 7. 2019, č. j.: 4 Azs 112/2019-46, a ze dne 17. 8. 2020, č. j.: 1 Azs 208/2020-40). Soud dodává, že ani případný zhoršený standard ochrany práv jednotlivců v zemi původu ve srovnání s ČR, případně přirovnání režimu na Kubě ke komunistickému režimu v ČR před Sametovou revolucí, pak bez dalšího nezakládá důvod pro udělení mezinárodní ochrany, nýbrž podstatná pro posouzení naplnění zákonných podmínek pro udělení azylu je konkrétní situace žadatele a důvody, pro které o mezinárodní ochranu žádá (srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2005, č. j. 5 Azs 207/2004-53). Taktéž žalobcem popsané přepadení, kdy se mu měl neznámý pachatel pokusit vytrhnout z ruky telefon, či jeho obecné obavy z možného okradení, nejsou způsobilé zpochybnit závěry o nenaplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany, neboť šlo o ojedinělý incident související s obecnou kriminalitou, nikoliv o individuální, systematický či státu přičitatelný zásah, a navíc se tento incident podle jeho vlastních slov obešel bez násilí a bez jakéhokoli následného ohrožení jeho osoby. Takové okolnosti proto nemohou dosahovat intenzity vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu.

28. Jde-li o námitku nedostatku relevantních informací o zemi původu, soud připomíná, že rozsah a obsah informací zjišťovaných o zemi původu se odvíjí od výpovědi (azylového příběhu) žadatele o mezinárodní ochranu (např. usnesení NSS ze dne 16. 12. 2021, č. j.: 3 Azs 118/2021-39, či ze dne 8. 11. 2024, č. j.: 5 Azs 195/2024-36). Dále zákon o azylu v § 23c uvádí demonstrativní výčet podkladů, jichž lze pro rozhodnutí o mezinárodní ochraně použít. Žalovaný opřel závěry napadeného rozhodnutí o žalobcovu žádost o udělení mezinárodní ochrany, protokol zachycující pohovor s žalobcem, a také o výše zmiňované zprávy, které obsahují informace o státu původu žalobce. Soud konstatuje, že shromážděné zprávy o zemi původu jsou souladné s požadavky kladenými NSS v jeho rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j.: 1 Azs 105/2008-81, jsou tedy: „*V maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.*“ Nad rámec toho soud dodává, že tvrzení žalobce o nedostatku informací nemůže obstát ani proto, že ve správním řízení neuváděl žádné skutečnosti, které by vyžadovaly širší či specializované doplnění podkladů. V pohovoru výslovně popřel jakékoliv problémy se státními orgány, neuváděl politickou aktivitu ani zásahy režimu vůči své osobě, a své obavy vztahoval toliko k obecné kriminalitě a ekonomickým potížím. Za této situace nelze po žalovaném požadovat, aby si opatroval informace k okolnostem, které žalobce sám netvrdil nebo které se objevily až v žalobě, navíc v rozporu s jeho vlastní výpovědí. Žalovaný byl tedy oprávněn vycházet z podkladů odpovídajících skutečně tvrzeným důvodům žádosti a jejich širě je pro takový rámec zcela dostačující.
29. Námitka povrchního vedení pohovoru je taktéž lichá, jelikož ve světle výše uvedeného nelze dovodit, že se žalovaný nedostatečně snažil zjistit důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu a okolnosti žalobcova azylového příběhu. Právě naopak, z obsahu správního spisu vyplývá, že žalovaný poskytl žalobci dostatečný prostor, aby vyličil svůj azylový příběh i veškeré okolnosti svých obav. Soud zároveň podotýká, že veškeré v žalobě sdělené námitky žalobce mohl a měl uvést již v řízení před správním orgánem. Neuvedl-li tedy žalobce v řízení před správním orgánem posuzujícím jeho žádost všechny relevantní skutečnosti, neumožnil mu je kvalifikovaně posoudit a učinit součástí rozhodnutí, musí tudíž nést riziko v podobě zamítavého rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j.: 10 Azs 194/2015-32).
30. K namítané nepřezkoumatelnosti soud poukazuje na ustálenou judikaturu NSS, dle které je třeba za nepřezkoumatelné považovat takové rozhodnutí, z něhož vůbec není možné seznat, jakým způsobem správní orgán rozhodl, nebo které vykazuje takové rozpory mezi výrokem a odůvodněním, že není možné zjistit, jakými úvahami byl správní orgán veden. Nepřezkoumatelným je také rozhodnutí, z něhož není možné zjistit, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníka řízení či z jakých důvodů je považoval za liché, mylné či vyvrácené, nebo takové rozhodnutí, které se opírá o v řízení nezjišťované nebo neprokázané skutečnosti. Napadené rozhodnutí těmito vadami netrpí. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se dotýká relevantních aspektů dle § 12 zákona o azylu a vážné újmy dle § 14a zákona o azylu (resp. toho, zda žalobcem uvedené skutečnosti mohou dané důvody zakládat), přičemž se odkazuje na spisové podklady, které popisují bezpečnostní a socioekonomickou situaci na Kubě.
31. V kontextu azylového příběhu předestřené ve správním řízení byly opatřené důkazy dostatečné, soud proto seznal nadbytečným jakékoliv doplnění dokazování.
32. Soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani

žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou.

33. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. března 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce